

VEIKKO RIPATTI

Aksu-Kettu



KERTOMUS KETUN JA KALASTAJIEN
YSTÄVYYDESTÄ

AKSU-KETTU

VEIKKO RIPATTI

AKSU-KETTU

Kertomus ketun ja kalastajien ystävyydestä

Kirjan tietolähteet:

Toivakkalaisen riista- ja erämies Kari Heinosen tietämys kettujen elämästä

Wikipedia

Piirrokset: Marja Ripatti

© 2017 Veikko Ripatti

Päällys ja taitto: BoD – Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-339-365-3

Sisällysluettelo

Aksujärven kettuperhe	9
Mikä siellä rapisee?	12
Erämaasta city-ketuksi	14
Ketuillakin on ystävänsä.	16
Joskus kettukin sairastaa	18
Aksu nukkuu ketun unta	20
Kettu lähelläsi	22
Kettu kuulee unenkin lävitse	24
Erämaan kettu saa varoa petoeläimiä	26
Kuinka lähelle kettua voi päästä	28
Ketun pojat syntyvät keväällä	30
Kaukainen kutsu	32
Kettu ei anna yllättää itseään	34
Jäähyvät	36
Kettuystävämme	38



Veikko Ripatti on osallistunut vuosikymmenten ajan eri paikallislehtien avustamiseen. Pohjois-Lappi ja Inarin kunnan erämaat ovat kirjoittajan sielunmaisemia.

Hän on asunut aiemmin kymmenen vuotta Inarin kunnassa ja nähnyt sinä aikana tapahtuneet muutokset niin ihmisten kuin luonnonkin keskellä. Harrastuksina hänellä on valokuvaus, luonnossa liikkuminen ja kirjoittelu.

www.veikko.ripatti.com

Aksujärven kettuperhe



Kaukana Lapin erämaassa, Aksuvaaran kupeessa, hiekkaisessa mäenrinteessä on tarinamme ketun kotipesä. Siellä syntyi kettuperheeseen viisi poikasta, joista kaksi oli naaraskettua eli kettutyttöä. Kolme oli urospentua eli poikakettua. Niiden emo huolehti pennuistaan huolella ja kantoi niille joka päivä ravinnoksi sopuleita ja myyriä, taisipa joskus napata lintupaistiksi riekonkin. Yksi poikasista oli muita uteliaampi. Sitä kiinnostivat kaikki ympäristön tapahtumat ja jokainen kivenkolo

oli sille tuttu. Kotivaaransa maisemissa se varttui ja vahvistui, kunnes se eräänä päivänä päätti lähteä tutkimusretkelle.

Se vilisti pitkin läheisen Aksujärven rantaa ja ylitti Aksujoen kastellen siinä käpälänsäkin. Pian se jo saavutti Tupavaaran rinteeseen ja kapusi sen laelle maisemia katselemaan. Se näki Aksujärven kirkkaan vedenpinnan välkehtivän auringon valossa ja järven selällä oudon kulkupelin. Se oli kuin laatikko, joka lipui pitkin vedenpintaa ja siinä huitoi kolme oudon näköistä olentoa pitkällä käpälillään.

– Tuosta minä otan selvää ja menen katsomaan, mitä nuo oudot olennot ovatkaan, tuumi ketunpoika mielessään.

Se suuntasi kohti rantaa ja jatkoi poropolkua myöten kohti paikkaa, mihin tuo vedenpinnalla kellunut laatikko huitovine olentoineen oli rantautunut. Ketunpoika lähestyi kalamiehiä pelonsekaisin tuntein. Kalamiehetkin huomasivat vaivaiskoivikossa punaturkkisen nuoren ketun. Se katseli kahdella käpälällä käveleviä olentoja uteliaana.

– Eivät nuo ainakaan kettuja ole. Eikä niillä ole edes pitkää häntää saati pystyjä korviakaan kuten meillä ketuilla, tuumi ketunpoika.

Näin se näki ensimmäisen kerran ihmiset, Aksujärven kalastajat kaikkine kalavehkeineen. Pian kalastajat heittelivät ketunpoikaa kohti kalojensa perkuutähteitä.

– Tulehan päivälliselle, nälkähän sinulla jo varmaan on, houkuttelivat kalamiehet ketunpoikaa.

Ja niin ketunpoika tutustui kalamiehiin ja söi ensimmäisen kerran ihmisen pyytämän kala-aterian.

Kalanperkeet syötyään ketunpoika suunnisti kohti Mangemusvaaraa ja sitä ympäröivää lakkasuota. Se mutusteli muutaman lakan eli hillan ja kapusi Mangemusvaaran rinteelle, jossa kuukkelit pyrähtelivät ruoan haussa edestakaisin. Ne kätkivät syötävää puiden oksille pahan päivän



*T*osikertomus kalastajien ja ketun ystävyyydestä Kaamasen Aksujärven rannoilla syyskuussa 2007. Kettu ilmestyi kalastajien mökin kalanperkuujätteitä syömään ja osoittautui niin kesyksi, että kävi kädestä kalan ottamassa.

Lopulta kettu lähti takaisin erämaan kätköihin eikä sitä enää Aksujärven rannoilla nähty. Kalastajat nimesivät ketun Aksuksi sen kotijärven mukaisesti.

Tietoa kettuista on saatu toivakkalaiselta kettujen elämään perehtyneeltä erämieheltä Kari Heinoselta. Hänen kokemuksensa ketuista antavat kuvaa kettujen luonteesta ja elämäntavoista

Toivakassa v. 2017 Veikko Ripatti
Kirjan piirroksat: Marja Ripatti



ISBN: 978-952-339-365-3 www.bod.fi

BoDTM
BOOKS on DEMAND